

תת"ע 9215/10/15 - מדינת ישראל נגד סלהב ראיד

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 9215-10-15 מדינת ישראל נ' סלהב
בפני כבוד השופטת שרית זוכוביצקי-אורי

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

סלהב ראיד

הנאשם

הכרעת דין

החלטתי להרשיע את הנאשם במיוחס לו בכתב האישום.

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של הסעת נוסעים בשכר ללא היתר, בניגוד לתקנה 84א לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961.

העובדות שאינן במחלוקת

ביום 12.7.15 בשעה 16.10 נהג הנאשם ברכב פרטי מסוג סקודה מ.ר. 9150373 (להלן: "**רכב הנאשם**") בדרך מעלה אדומים בכיכר א-זעים.

הנאשם הסיע את הנוסעת לינדה שחאדה (להלן- הנוסעת) אשר עמדה על אם הדרך עם תינוק.

הנוסעת לא מסרה כסף לנאשם.

המחלוקת

לטענת המאשימה הנאשם העלה את הנוסעת על רכבו במטרה להסיעה תמורת תשלום.

עמוד 1

לטענת הנאשם הוא הציע עזרה לנוסעת ולא היתה לו כוונה לקחת ממנה כסף.

הראיות

מטעם המאשימה ורס"ר ריקי אלקבץ (להלן: "השוטרת") באמצעותן הוגשו ת/1 הודעת הנוסעת, ת/2 הזמנה לדין וכתב אישום, ת/3 הודעת הנאשם, ת/4 דוח עיכוב ות/5 מזכר אישור נטילת רישיון רכב והזמנה לשימוע בפני קצין.

מטעם ההגנה העיד הנאשם ולא הוגשו מסמכים.

דין והכרעה

לפי עדות הנוסעת והודעתה ת/1, רכבה התקלקל, היא התקשרה לחמותה אשר הזמינה עבורה רכב. היא ראתה את רכב הנאשם ושאלה את הנאשם שנהג בו אם הוא יכול להסיע אותה הביתה כי הרכב שלה התקלקל. כשנשאלה כמה עלתה לה הנסיעה השיבה 30-35 ₪ אך לטענתה לא הספיקה לשלם לנאשם בגלל שהשוטרים עצרו את הרכב באמצע הדרך (פרוט' עמ' 5 ש' 12-15).

לגבי התשלום העידה כי ידעה שהסכום הידוע למרחק הנסיעה הזה הוא 30-35 ₪ אך היא לא דברה על כך עם הנאשם והוא לא בקש ממנה תשלום עבור הנסיעה (פרוט' עמ' 5 ש' 21 - עמ' 6 ש' 8).

עוד העידה כי לא ידעה איזה נהג אמור לאסוף אותה (פרוט' עמ' 5 ש' 27-28).

לדבריה ידעה כי מדובר ברכב שהזמינה עבורה חמותה כי הרכב עמד, הנאשם הסתכל עליה וכשפנתה אליו ושאלה אם הוא נוסע לעיסויה (פרוט' עמ' 6 ש' 19-20).

בהודעתה אמרה כי היא יודעת שהיא צריכה לשלם לנאשם והנאשם יודע שהיא צריכה לשלם כיוון שמדובר במונית (ת/1 ש' 20-23) וכי היא אינה מכירה את הנאשם וזו הפעם הראשונה שהיא רואה אותו (שם ש' 25). בחקירתה החוזרת נשאלה על כך והשיבה שלא ידעה אם מדובר במונית או רכב פרטי אך ידעה שחמותה הזמינה את רכב. (פרוט' עמ' 6 ש' 16-17)

לפי עדות הנאשם והודעתו ת/3 באותו יום הוא נסע מראס אל עמוד והבחין בנוסעת עם תינוק קטן שהרכב שלה התקלקל. הנוסעת פנתה אליו ושאלה אותו אם הוא יכול לעזור. הוא היצע לקחת אותה לעיסויה כיון שהוא היה בדרך לארוחת חג אצל גיסו המתגורר בעיסויה. (פרוט' עמ' 9 ש' 9-5 ש' 24). לטענתו הגיס לא הגיע להעיד כיון שהוא עסוק מאוד (פרוט' עמ' 9 ש' 29).

לטענתו בחודש הרמאדן נהוג לסייע אחד לשני ולכן בקש לסייע לה (פרוט' עמ' 9 ש' 13-15).

בתשובה לשאלה עם הנוסעת סימנה לו לעצור השיב כי הוא הבחין בה עומדת (פרוט' עמ' 9 ש' 20).

בהודעתו במשטרה טען כי הנוסעת הינה שכנה, הוא יודע שהיא נשואה אך אינו יודע את שמה (ת/3 ש' 8, 10 ו-14).

בתגובתו להזמנה לדין (ת/2) ובדוח העיכוב (ת/4) טען כי הוא אינו לוקח כסף.

מצאתי להעדיף את עדותה של הנוסעת על פני עדות הנאשם.

עדותה של הנוסעת היתה הגיונית, מהימנה ומתיישבת עם ניסיון החיים והשכל הישר ותאמה להודעתה במשטרה (ת/1).

לעומת זאת מצאתי סתירות בין הודעת הנאשם במשטרה ת/3 לבין עדותו. בעדותו אמר הנאשם כי ביקש לסייע לאישה בצרה כנהוג בחודש הרמאדן ואילו בהודעתו טען כי הוא מסייע את שכנתו.

בהודעתו במשטרה לא אמר הנאשם כי ביקש לסייע לאשה בצרה לפיכך מדובר בגרסה כבושה שמשקלה נמוך.

הנאשם לא הביא לעדות את גיסו שיתמוך בגרסתו כי הוא גר בעיסוויה והזמין את הנאשם באותו יום לארוחת חג. הימנעות מלהביא עד שיכול לחזק הגרסה פועלת לחובת מי שנמנע מלהביאה

(ע"פ 8422/14 מוגאהד נ' מדינת ישראל).

לו סברה הנוסעת כי הנאשם ביקש לעזור לה כיון שנקלעה לצרה היתה מעידה על כך או מספרת זאת בחקירתה. לא כך העידה הנאשמת ולא זו התמונה העולה מגרסתה בהודעה.

איני מקבלת את גרסת הנאשם כי ביקש לסייע לנוסעת שנקלעה לצרה וכי לא התכוון לקבל תשלום עבור הנסיעה.

אני קובעת כי הנוסעת עלתה לרכב הנאשם, אותו אינה מכירה כיון שהבינה שזו המונית שהוזמנה עבורה ועליה לשלם עבור הנסיעה בין 35-730 ₪. הנאשמת התכוונה לשלם לנאשם עבור ההסעה אך לא הספיקה לעשות כן כיון שהרכב נעצר על ידי המשטרה.

באשר לעצם התשלום נפסק לא אחת כי העובדה שהתשלום טרם בוצע, אין בה כדי למנוע הרשעת הנאשם בעבירת הסעה בשכר. (ע"פ (י-ם) 2180/08 אבו גאנם).

הזהרתי עצמי כי הרשעתי את הנאשמת על סמך עדותה היחידה של הנוסעת תוך שהתחשבתי בניסיונה של השוטרת באכיפת עבירות מסוג זה.

משכך ולנוכח האמור, מקבלת אני את גרסת המאשימה וסבורה כי זו הוכחה למעלה מספק סביר.

לפיכך אני מרשיעה הנאשם בעבירה של הסעה בשכר, בניגוד לתקנה 84א לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961.

ניתנה היום, ט"ז שבט תשע"ז, 12 פברואר 2017, במעמד הצדדים